

Yangın Yeri

– turgaykurtulus · 02 Mart 2025

Gözlerin, sustuğum cümlelerin devamıydı,
dokundukça eksiliyordum,
bir yankı gibi düştüm içinin boş sokaklarına.
Bu aşk, harfleri unutulmuş eski bir mektup,
karşılıksız dua, sönmeye direnen bir mum alevi.

İmkânsızdı, evet,
ama kim yasaklayabilir bir kelebeğe ateşi?
Kim durdurabilir gözlerini içime kazımamı?
Ellerin ellerimde solmadan
hangi yasa, hangi Tanrı silebilir tenimdeki izini?

Sokak lambalarının titrek ışığında
gizlice yürüyen bir fısıltıydık,
saatler susarken zamana inat
bir mevsimi eksik bırakan bir yaz,
görünmez bir akşamüstü,
bütün şehir bilmese de hissedilen.

Œimdi her kelimedede ismin saklı,
her sokakta izlerin,
her Œarkıda sustuklarımız...
Ve ben, dudaklarında eksik bir cmleyim.

Ama ne olur, sonunu söyleme bana.
Bu hikyeler hep yarım kalır,
biz hep en güzel yerinde susarız.
Ve aœk, en cok saklandığıında yanar.

Turgay Kurtuluœ